

Z jara jezdíme na tradiční Velikonoce ve skalách, které pořádá Kotlářka Praha. Nejinak tomu bylo i letos. Po celé tři dny bylo nádherné slunečné počasí. Shromaždiště bylo tentokrát na louce u vesnice Kozly. První etapa se běžela na mapě Pavlínino údolí s měřítkem 1:10000.

Na start se jezdilo kyvadlovým autobusem, zpět tomu bylo stejně. Mezi skály jsem došla hned třetí kontrolou, a tak to i zůstalo po celou dobu první etapy. 16 kontrol na 3,9 km a pěkně strmě nahoru a dolů, po celou dobu. Krásný vydařený závod v prostředí skal. Co kontrola, to většinou skála nebo kameny, hrázky... Pravdou je, že když jsem viděla 12. kontrolu nahoře na skále a já byla dole u potoka, chtělo se mi to vzdát. Už toho bylo dost. Nakonec zvítězila morálka, závod jsem došla. Vlastně jsem šla celou dobu a kupodivu ani nebyla poslední. Někteří si potom vyzkoušeli i trail. Spaní, jak jinak tradičně domluveno v Penzionu Ráj. Takže po závodě na naši oblíbenou kvěťákovou polévku.

Druhá etapa byla na mapě Kozelská rokle, 1:10000. Řídili jsme se pokyny a vyrazili na start vzdálený přes 2 km hodně zavčasu. (v instrukcích bylo psáno 40 minut ostré chůze) Nakonec nám to trvalo jen okolo 25 minut a všichni jsme se sešli na startu, byť rozdíl ve startovních časech byly značné. Někteří pak čekali opravdu dlouho. Na první kontrolu jsem hned znejistila, úplně všichni se rozprchli doprava. Jenže mi to vycházelo, že mám jít doleva. Po chvíli váhání jsem vyrazila. (nutno podotknout, že správně doleva) Tato etapa byla náročnější než předchozí den. Méně kontrol delší postupy. Povinný úsek přes silnici s občerstvovačkou. (Až skoro u silnice jsem si uvědomila, že jsem neorazila kontrolu u občerstvovačky. Ach jo, takže zpět. Naštěstí to nebylo daleko.) Do této kontroly se běželo převážně lesem, občas skály, kameny. Pořádné skály na nás čekaly až za silnicí. A tady přišel můj zádrhel, číslo 124. Našla jsem ho docela rychle, jenže u něj nebyl lampion, krabička, prostě nic. Jen drobné číslo, které si tam dávají roznašeči. Prošmejdila jsem to dokola a nic. Pak jsem začala pochybovat a rozhodla se jít zpět na cestu a zkusit to znovu. A ejhle nalezeno. Byla jsem poučena, že to byla pravděpodobně značka na příští etapu. Radovala jsem se, že alespoň vím, kde bude. Marně, následující den jsem ji neměla. Zklamaně jsem to došla. Cíl měli někteří asi 1 kilometr na shromaždiště, já naštěstí přímo za naším oddílovým stanem.

Třetí etapa se startovala v hendikepu. Někteří se tam vešli. (tradičně jsem to nestihla) V podstatě, co kontrola opět skály a kameny. Nejdlejší a nejnáročnější etapa. Delší postupy s různými možnostmi, jak je uchopit. Větší převýšení. Moc dobře jsem si nevedla, i když jsem jen šla. Dvě velké chyby. (To je tak, když se díváte jinam, než máte a nesledujete okolí, resp. mapu.) Nakonec jsem se i ptala, vůbec jsem netušila, kde že se to nacházím. Posbírat rychle zbytek... a doklopýtat jsem do cíle. (Pro všechny na shromaždišti) Můj závazek nemít batoh a nebýt poslední, byl splněn. Tyto nádherné terény jsou pro nás, co běháme Ještědskou oblast, úžasnou zkušeností a v podstatě tréninkem, abychom byli čím dál lepší. Chválím všechny

19. - 21.4. 2019 Velikonoce ve skalách, Pražská oblast

Napsal uživatel Gábina Kamírová
Sobota, 27 Duben 2019 19:30

„děti“, které byly vzorné celou dobu a s lehkostí běžely v těchto náročných terénech.

Výsledky najdete zde: <http://tjsolidus.cz/dkp/v.html>